

ગઝલે દીલઆરામ

— ઉર્ફે —

દીલખુશ કવ્વાલી.

જમાનેવાલા.

શા૦ ચુનીલાલ મગનલાલ

બુકસેલર. ઠે. લીમડાચૌક-સુરત.

પબ્લીશર્સ.

શા૦ મંગળદાસ લલ્લુભાઈ

બુકસેલર.

ઠે. લીમડાચૌક-સુરત.

સુરત ચવટાના પુલપર શેરી પાસે "શંકર"
પ્રી. પ્રેસમાં નારાયણરાવ લક્ષ્મણરાવે
નીકમે છાપ્યું.

કી. રૂ. ૦-૪-૦

૭૮૬

ગઝલે દીલઆરામ

ઉર્ફે

દીલખુશ કવ્વાલી.

જીસમેં

ઉમદા ગઝલે-કવ્વાલી, વગયરે ઉમદા તોરસે દરજ કીયાહય,

સુનલો કુછ જાંબજાં, તારીફ ગજલસે મહેફીલમેં,
પરસ્તાનકી બહાર દીખા રહી હય, ય ગજલે-મેહફીલમેં.

જમાનેવાલા

શા. ચુનીલાલ મગનલાલ બુકસેલર.

ઠેકાણું લીમડાચોક—સુરત.

પબ્લીશર્સ.

શા૦ મંગળદાસ લલ્લુભાઈ બુકસેલર.

ઠે. લીમડાચોક—સુરત.

પહેલીવાર. પ્રત ૧૦૦૦. ૧૯૨૦

કીંમત સીર્ફ ચાર આના.

પ્રસિદ્ધ કર્તા—શા. મંગળદાસ લલ્લુભાઈ બુકસેલર.
પ્રસિદ્ધ કરવાનું ઠેકાણું—લીમડાચોક—સુરત.

સુરત ચકલાના પુલ પર ટાંકી પાસે આવેલા "શંકર" પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં નારાયણરાવ લક્ષ્મણરાવ નીકમે છાપ્યું.

ગઝલે દીલઆરામ

ઊર્ફે

દીલખુસ કવ્વાલી.

(૧) (અ)— ગઝલે-દીલબર

અબતો જાઉંગી મદીનેકો મેં જોગન બનકર—
ઇશ્ક એહમદ મેં ફીરૂંગી મેં બીરાગન બનકર—
ખાકહો શરપે મલી બાલહોં સરકે બીખરે—
હારહો આંસુઓંકા હાથમેં શગ્નરન બનકર,
નતોમેં કબ્અે ગઇ નતો મદીને પહોંચી
રહેગઇ હીંદમેં કમબખ્ત મેં પાપન બનકર
મુઝકો જોનેદે મદીનેમેં જો નીકલે અરમાન
મોત ક્યું પીછે પડી હે મેરે બેરન બનકર
મર તે દમ કામ ન આયા મુઝે મેરા ખાવિંદ
હો કેસોખાર તરસતહુબ તેરે રોઝે પે નબી
હાર ફુલોંકા ચડાઉંગી મેં માલન બનકર
નખશ એહમદકા લીખુંગી ખુનઝીગરમેં દીલબર
કસ કમાયતે કોયે કામ અયેગા જોશન બનકર

શાએર { કુચ તો નીકલે હે તરપનેકી હોંસ કુચ દીલમેં હે
{ દમ નહી લેનેકા જબતક દમ તેરી બસમી મે હે—

(૨)— ગઝલે—અકબર-કવ્વાલી.

અબ દિલમેં સમાઇ લયકે દીવાને બનેંગે
મજનુંકી તરહ અપનેભી અફસાને બનેંગે
ઝાહિદસે કહો ખુલ્દમેં હુરસે કરેં ચયન
મસ્તો કેલીએ અર્શપે કાશાને બનેંગે
હમ ઇશ્ક કે કાફિર હેંતો પુજેંગે બુતોંકો
કાઅબેકે મકાનોંમેં ભી બુતખાને બનેંગે
મસ્તોં કો કહો આકે પીએ ખુબ શરાબે
જન્નતકે મકાનોમેં ભી મયખાને બનેંગે
અય શમએ રૂએ યાર ન ઝુલ્ફોં કો ધુંવા દે
જશનેકે લીએ આએ હેંય પરવાને બનેંગે

અકબરકો આદમ વાલેકી મેહફિલમેં ન જાવ
જો દેખે ઉસકો વોહી દીવાને બનેંગે

(૩)— ગઝલે—અકબર કવ્વાલી.

અર્શપે તુમહો ફર્શપે તુમ હરશયમેં બસઇયા તુમહીતો હો
લાવારીસકે વારિસ તુમ દર્દ સુનઇયા તુમહીતો હો
બુલબુલમેં તુમ જાકર ચેહકે ફુલમેં બુ બનકર મેહકે
હર હરદેકી અદામેં અય દાતા શામ સુનઇયા તુમહીતો હો
સુલીદી મનસુરકો તુમને સરમદકા સર ઉડવાયા
ફાઅબુદનીકે બોસ્તામે તુમબોલે રંગ રંગઇયા તુમ હીતો હો
યુનુસકો માહીએ નીકાલા અતિશ કો ગુલઝાર કીયા
યુસુફકો ચાહે કિનઆંમેં ફિર બંધબદી તુમહી તોહો
તુમહીને અઝધરકો મારાહે તુમહીને ખયબરકો લુટા
શેરસે સલમાં કે બચાયા અબસે સિપઇયા તુમહીતો હો
ચાંદસે દો ટુકડે કર ડાલે સુરજકો ઉલટા ફેરા
બિછડે થે આદમ હવ્વાસે ઉનકે મીલઇયા તુમહીતો હો
જલદી આવો મદદકો વારિસ નઇયાં ડુબી જાતી હય
તુમબિન કિસ્સે કહે યે અકબર પાસકે ખેઇયા તુમહીતો હો

(૪)— રસીલા—કવ્વાલ—ગઝલ.

અય પરી યાદ હે વોહ નાઝશે આના તેરા
મુંહકો શરમાકે દોશાલે મેં છુપાના તેરા
આંખ નીચી કીએ શરમાએ વોહ મુંહ ફેર લીયા
મુસકુરા કરવો ગિલોરીકા ચબાના તેરા
સાંપઆ લેટતાહે છાતીપે આતીહે યાદ
બીગડી ઝુલફોકા તે હરબાર બના ના તેરા
દિલે બેતાબ ઘડી ભરતો મુઝે સોને દે
કેહેર હે રોઝ યે રાતોંકો જગાના તેરા
મનતેં માની હેય દરગાહ મેં છીલ્લે બાંધે
પર મયસ્સર ન હુવા સાથ સુલાના તેરા

(૫)— ગઝલે-અકબર-કવ્વાલી. એ. લયલા.

અજીબ ઇશકા દોનોં તરફ અસર દેખા
ઇધર ખયાલ ચલા ઓર ઉધર ચલી લયલા
સીયાહ પોશ જો કાઅબેકો કય સને દેખા
હુવા ન ઝબ્ત તો ઝિલ્લા ઉઠાકે યા લયલા
ઝમીન તુજમેં શહીદાને નામે દફન તો હેં

રહે ખયાલ કેઉનકા નહો કફ્રત મયલા
ગયા જો કાયએકા મજનું તોગે દુઆ માંગી
ઈલાહી મુજસે જુદાહો ન ઉસકૂતે લયલા
લગી જો હશ્રમેં રિંદોકો પ્યાસ ચીખ ઉઠે
ખુદા વાસ્તે શાકી સુરાહી વ લયલા
સુનાકે અકબર મયકશને આજ તોબાકી
બપારે મેહરીલે રિંદોમેં શોરો વ વયલા

(૬)— (સયરે ચમન) ગઝલ.

અરે વોહ હુસ્ને જેબાઇ, ખુદા જાને કહાં હે તુ.
શેહનશાહી દીલ આરાઈ, ખુદા જાને કહાં હે તું.
તેરી ફુરકતમેં બેકલ હું, મેં તેગે અબરૂકા ઘાયેલ હું.
કભી સુરત ન દીખલાઇ, ખુદા જાને કહાં હે તુ.
અલસતો કેહકે કહલાયા, કહા કાલુ બલા સબને.
હુવા મખફીમેં હરજાઇ, ખુદા જાને કહાં હે તું.
કહા હે નહનો અકરબ યું છુપા પરદેમેં અયસા કયું.
બનાયા હમકો સવદાઇ ખુદા જાને કહાં હે તું.

(૭)— ગઝલે—હુસેની.

અગર યુંહી દીલકું સતાતા રહેગા,
તો એકદીન મેરા જાન જાતા રહેગા,
મેં જાતા હું દીલકુ તેરે પાસ છોડે,
મેરી યાદ તુજકુ દીલાતા રહેગા.
અગર તુજકુ ચલનાહે ચલ સાત મેરે,
યે કબતક તું બાતે બનાતા રહેગા.
કફસમેં કોઈ તુમસે અય હમ સફીરો
ખબર ગુલકી હમકુ સુનાતા રહેતા.
ગલીસે તેરે દીલકુ, લેતો ચલા હું,
મેં પોંચુંગા જબ તક વોહ આતા રહેગા.
જહાંસે ગરજ ઇમતેહાનેવફા હે,
તું કહે કબ તલગ અજમાતાં રહેગા.
ખફાહોકે અય દરદ મરતો ચલાતું,
કહાંતક ગમ અપના છુપાતા રહેગા.

(૮)— ગઝલે—હઝીરી.

અય મહ–રમે રાઝે નબી વ અલી, સુલતાનુલ હીંદ ગરીબ નવાઝ,
અય બુલબુલે બાગે લમ યઝલી, સુલતાનુલ હીંદ ગરીબ નવાઝ,

અય શાહે જમાં સુલતાને જહાં તુમપે હે મેરા સબ હાલ અયાં,
મેં કયા કહું અપના હાલે દીલી, સુલતાનુલ હીંદ ગરીબ નવાઝ.
હો જાએ કરમ જો તેરી શહા, સબ કામ મેરે બનજાયેં અભી,
યે બાત નહીં કુછ અયસી બડી, સુલતાનુલ હીંદ ગરીબ નવાઝ.
મકબુલે ખુદા મહબુબે ખુદા. સલ્લે અલા અય સલ્લે અલા.
હે દીદ તુમ્હારી દીદે નબી, સુલતાનુલ હીંદ ગરીબ નવાઝ.
અય મઝહરે જાતે નુરે ખુદા, વે નુરે ઝીઆયે અરઝો સમા,
હે દીદ તુમ્હારી દીદે નબી, સુલતાનુલ હીંદ ગરીબ નવાઝ.
યા ખાજા ખબર લો આકે જરી, હે હાલે ઝહીરી અબતો રદી,
હે ઇસ્કમેં મેરી જાન ચલી, સુલતાનુલ હીંદ ગરીબ નવાઝ.

(૯)— ગઝલે—આશક.

અપકે હીજર મેં પોહચી હય યે હાલત મેરી,
મહેરબાં તક નહીં પહચાન તે સુરત મેરી;
હું સરા પાયે તમન્નાં મુઝે કયા પુછતે હો;
નીકલી બતલાવો તુમહી કોનસી હસરત મેરી,
ડરસે રૂસવાઇ કે અબ મુઝસે નહી મીલતે હય
દેખતે દુરસે પહેરોં હય વોહ સુરત મેરી,
બઝમ સે અપની વોહ યેહ કહકે ઉઠા દેતે હય;
જાઇયે આપકે લાએક નહીં સોહબત મેરી,
એક વોહ હય કે ઉડાતે હય ઝમાને કે મઝે;
એક મંય હું કે ન નીકલી કોઈ હસરત મેરી.
નીમ જાં આશકે મુઝતર હય શબે ફુરકતમેં,
આઇએ જલદ કે હગ આપસે રૂખસત મેરી

(૧૦)— (અતરે સુખન)—ગઝલ.

અફસોસ ઇશક ઝાલીક તન મન જલા રહા હય,
કયા હીજર ઉસ સનમકા હમકો જલા રહા હય
અપની કહું મંય કીસસે સુનતા નહીં હય કોઈ,
જો કુચ હય દીલમેં અપને, યારો સમા રહા હય
ધાયલ હુવા હું ઉસકે ઘુંઘટ કે લટ પલટ સે,
વો શોખ નાઝ અપને કયા કયા દીખા રહા હે
મરતે હય હમતો ઉસપર લેકીન વો ચાર હમસે,
કયા જાને કીસ ખતા પર મુખરા છુપા રહા હય;
અપની તો યેહ સદા હય, હર વકત રબમે અરની:
અવાઝ લન તરાની હમકો સુન રહા હય;

(૧૧)— ગઝલે—નાસિક.

અઝલ સર પર ખડી હય ખ્વાબ ગફલતમેં જમાના હય
છપર ખટકે અવેઝ ઝાલીમ જનાઝેકા બનાના હય
કે મનઝુર ઉસકો અપને સબઝ ખતકા જીલાના હય
અઝારે આતસે પર બાદ, કીસકા એક બ્હાનાં હય
નીકલતા હય જો હર ગુલ ઝર બકદ્દ ગુલઝાર આલમસેં
ખુદા જાને જમીમે દફન યે કીસકા ખજાના હય
ન દે અય જોશ બદ મસ્તી બહોત તરગીબ ગુસ્તાકી
ખીઝાલત યારસેં હોગી કજા તો હોશમે આના હય
ઈશારેહ આમદ વ રફત નસદ કાહય યેંહી હરદમ
બદીમેં દમ જો આયા હય મુકરર ઉસકો જાના હય
રખાહય હાથ રીફતકા કબ ઉસને મેરે સીનેપર
ઉસે અબ આંતીસે રંગ હીનાં સેં દીલ જલાનાં હય

(૧૨)— ગઝલે — બાહરેસ્તાબંબક

અજમેર જાનેવાલે સબ લોક જા રહેહંય
કીસમતકે ફુટે એક હમ આંસુ બહા રહેહંય
યા રબ કોઈ ખબર યે આકર સુનાઈએ મુજકો
અજમેર વાલે ખવાજા તુમકો બુલા રહે હંય
મુસ્તાક દીદ દેખું વો ચેહરે એ મુનવ્વર
રબસેં નકાબ અપને ખ્વાજા ઊઠા રહે હંય
પહેલું મોહબ્બત વ રંન્દો રૌબ પેહલું
શાખી બનેં હંય ખવાજા સબકો પીલા રહેહંય
જો માંગના હો માગો ઉમેદવારે દુન્યા
સબકી મુરાદે, હકસેં ખવાજા દીલા રહે હંય
કયુંકર ન બાત મેરી બન આએઅય અઝીઝો
બીગડે હઓકી કીસમત ખવાજા બના રહેહંય
સાની યે રહેમ કીજીયે લીલ્લાહ અબતો ખવાજા
મુદતસેં આપ ઈસકો દર દર ફીરા રહે હંય

શએર { લાખો હજારોં સેંકડો મરતેય આજકાલ
હમ એસે સખ્તે જાંન—હંય હામરી કજા નહીં }

(૧૩)— ગઝલે—અમીર.

અજીજ અહબાબ સાથી દમકે હેં ફીર છુટ જાતે હેં,
જહાં યે તાર ટુટા સારે રીશતે ટુટ જાતે હેં,
ઇલાહી ક્યા ઇલાકા હે વોહ જબ લેતાહે અંગડાઈ,

મેરે સીનેમેં સબ જખ્મોંકે ટાંકે તુટ જાતે હેં.
અહા દીલ માંગતી હે જાન ગ[illegible]કા અય શહે ખુબી,
તેરે કીશવરમેં હે અંધેર લુટા લુટ જાતે હેં.
જમાને ભરમેં હે મશહુર હલે ઇખવાને યુસુફકા,
તમેઅ દુન્યાકી વોહ હે જીસસે બાજુ તુટ જાતે હેં.
અમીરે જારકી તુરબતકો છત સમઝે હે કયા ઘરકી,
યે માતમદાર આકર છતીયાં કયું કુટ જાતે હેં.

(૧૪)— ગઝલે—અમીન.

અય દીલમેં શેફતા નહીં કોઇ હસીનકા,
આશીક હું ઓર ગુલામ હું ખાજા મોઇનકા.
શાકાં હે તુજકો ખાજગી અય જાને મુરતઝા,
જુજ તેરે કાન શાહ હે ઉસ સર જમીનકા.
કયું કર ન આફતાબકો હાંસીલ હો ફખરો શાં,
નકસા હે આસમાનપે તેરી જબીનકા.
પાયા હે તુઝસે હીંદમેં ઇસલામને રીવાજ,
તુહી મોઇ હે સરવરે આલમકે દીનકા.
અજમેરકી વોહ શાન વોહ રઅફત હે ઇનદીનો,
હફત આસમાંપે શોર હે જીસકી જમીનકા.
સર ગર્મ વસફે બાદશાહે હીંદ હુ અમીન,
વાસીફ નહીં હું મે કીસી મસનદ નશીનકા.

(૧૫)— ગઝલે—હાફીઝ.

અલ્લાહ કરે ઇશ્કકા બીમાર તુજેભી
જોહે મુજે હોવે વોહી આઝાર તુજેભી
જેસાકે સીતમ તુને કીયા મુજપે સીતમગર
એસાહી મીલે કોઇ સીતમગર તુજેભી
જેસાકે મેં મુફત મેં હું તેરા સલામી
કરના પડે એક ઓરકા દરબાર તુજેભી
જીસ તરહમેં દરપે તેરે ગીરયે કીના હું
રોતા હુવા દેખું પસે દીવાર તુજેભી
બદનામ હુવા જેસા ઝમાને મેં યે હાફીઝ
રૂસવા હુવા દેખું સરે બાઝાર તુજેભી

શએર. { ખ્વાબો ખુર દોનો ઇશ્કમેં છુટે
આજ હમ સોરહેંગે કુછ ખાકર

(૧૬)— ગઝલે—નાદીર—કવ્વાલી.

અય જા મેરી આંખોપે યે બદ નઝરી ક્યું હે
તુમ બામપર આએ હો યે જલવગરી ક્યું હે
જીસને તુજેહ દેખા હે હોશ ઉસકે બજા કબ હેં
ચીતવન તેરી ઓ ઝાલીમ જાદુસે ભરી ક્યું હેં
અય ચસ્મ શએ ગમમેં કુછ શરમભી લાઝીમ હે
તુફાન બપા હોગા યે નવહગરી ક્યું હે
મંય ધ્યાનમેં કીસ બુતકે ભુલા હું દોઆલમકો
દીલ મેહવે તમાશાહે યે દરદેસરી ક્યું હે
ક્યા ચુટકીયાં લેતા હે તીરે નીગાહે જાનાં
આંખોસે રવાં નાદીર ખુને જીગરી ક્યું હે

શએર. { અકસભી આઇનમેં ચાર ઘડી બાદ આયા
બઢ ગઈ હદસે સીવા ઉનકી નઝાગત ક્યાસી

(૧૭)— (ફારસી)-ગઝલે—ગૌહર.

અય મેરે પ્યારે સજન, ગાહે નઝર બર મન ફગન,
કુરબાં કરૂં મેં જાનો તન, ગાહે નઝર બર મન ફગન.
જબ ગયે મેઅરાજમેં, હયરાં થે સબ હુરો મલક,
દેખ તેરા બાંકા પન, ગાહે નઝર બર મન ફગન.
લીજીયે લીલ્લાહ ખુલા, ખાહીશ નહીં હે ખુલ્દકી,
તેરે કુચેમેં ચમન, ગાહે નઝર બર મન ફગન.
ઉમ્મતે આસીકો દોજખસે બચાનેકે લીયે,
લે–લીયા હકસે બચન. ગાહે નઝર બર મન ફગન.
ક્યા સીફત ઉસકી બયાં હો, જીસપે દેખો ખુદ બખુદ,
કુરબાન હોં જંગલકે હીરન, ગાહે નઝર બર મન ફગન.
બુરકા ઉઠા કરકે જરા દરશન દીખાદો અય પીયા,
ગૌહરકી હે યે આસે મન, ગાહે નઝર બર મન ફગન.

(૧૮)— (આરામેદીલ)—ગઝલે—અકબર.

અદમસે કીસ લીયે આયા અરે નાદાન પરદેસી,
ભરોસા ક્યા હે દુન્યાકા અરે નાદાન પરદેસી.
યે ક્યું ડાલે હેં ડેરે કીસલીયે યે છાવની છાયે,
મુસાફીર હે તુ દો દીનકા અરે નાદાન પરદેસી.
કહાંસે આયા જાના હે કહાં, એક બાત સુનતા જા,
યહાં ફીરભી કભી આના અરે નાદાન પરદેસી

કીયે સામાન કયા ક્યા, ચંદ રોઝ જીંદગાની પર.
યે સબ રેહ જાયેંગા ઝગડા, અરે નાદાન પરદેસી.
ન સો યું ખ્વાબે ગફલતમેં તનાશા દેખ દુન્યકા,
કે યે દો દીનકા હે મેલા, અરે નાદાન પરદેસી.
ઇબાદતકે લીયે આયા હે બચ બેહકાને વાલોંસેં,
ન ખા પરદેસમેં ધોકા અરે નાદાન પરદેસી.
કહાં દારા કહાં જમશીદ ઇસકંદર કહાં અકબર,
હે સબકા ખાકસેં મીલના અરે નાદાન પરદેસી.

(૧૯)— ગઝલે—ગૌહર.

અહમદે પાકકી જબ દીલમેં મોહબ્બત આઇ.
જીતેજી બાદે ફના રા-હતે જન્નત આઇ-
નૂરે હયરતમેં હુઇ આપ હુવે જબ પયદા,
ઝુક ગયે તારે કમર કાબી મોહબ્બત આઇ.
ઝુલમતેં કુફ્ર મીટી નૈયરે આઝમ ચમકા
બુત ગીરે ઉંધે શયાતીનોંપે આફત આઇ.
આસીયોંકી હે ગવાહ પુશતે પનાહીકે લીયે.
પુસ્ત પર આપકે જો મોહરે નુબુવ્વત આઇ.
ક્યું ન હોજાયે ફીદા હુરો મલક જીન્નો બસર,
જીસપે ખુદ ખાલીકે અકબરકી તબીઅત આઇ.
તુમકો યાસીન મુઝમ્મીલ વ મુદસ્સર તાહા,
હકને ફરમાયા હે કુરઆનમેં સદાકત આઇ.
હદ્દત કીશવરકી તો ચાહીસે મુઝે હે બેહતર,
તેરે કુચેકી ગદાઇ પે તબીઅત આઇ.
મલેકલ મોત યે તકલીફ દમે આખીર કી.
કબ ગવારા હે જો ઉમ્મતકો યે દીકકત આઇ.
યા રસુલે અરબી લીજીયે ગૌહરકો બુલા,
શામે ફુરકતસે અજબ મુઝપે કયામત આઇ.

(૨૦)— ગઝલે—શાહ—કવ્વાલી.

અય જાની તેરી જુદાઇ સેં, યે તનબદન ખાખ હોતા હય,
ન હયે રહમ તેરી ચશ્મો મેં, હદમ ખોસી યહ ચાર કરતા હય.
જુદાઇ કે જખ્મો સે જાની, હમેરી જાન જાતી હય.
મગર મેરી યહ બંદગીસે ન તુઝકો રહમ આતી હય.
બંદગી જો હમ કરતે માલીકકી, તો બહીસ્ત હમ જરૂર પાતે.

મગર અય જાહીમ તેરી બંદગીસે, શયતાન અબ તો સતાતા હય.
મગર અયે જાન તેરે દીદારોસેં, પાગલ મય હુવા તો હું,
બહા પર જહા નકર મઅબુબ, મય ઓ—જાન મરતા હું.
બસ અબ ખુદાકી બંદગી કરેગા "શાહ" ખુદા બેહીસ્ત બક્ષેં ગે,
નહય અબ ખુદા સે જુદાઈ હમકો, ખુદ સે એ હમ એકરાર કરતેં હેં.

(૨૧) આ— ગઝલે—દાગ.

આતી કુછ આશકકી તબીયત નહિ જાતી
આતી હે તો ફીર આકે કયામત નહિ જાતી
સર જાતાહે સરસેં તેરા સોદા નહિ જાતા
દીલ જાતાહે દીલસે તેરી ઉલફત નહિ જાતી
અલ્લાહસેં મહેસરસેં કહુંગા તેરે આગે
મજબુર હું મેં ઉસકી મોહબ્બત નહિ જાતી
બોસે જો તલબ મેંને કીયા હંસકે વો બોલે
યે હુશનકી દોલતહે લુટાઈ નહિ જાતી
અવ્વલ તો ઉનહે શરમ રહી મુંસે ન બોલે
જબ સરમ ગઇ વસ્લકી હુજ્જત નહિ જાતી
ફરહાદ કે મરકદ સેંયે આતાહે સદાએ
બરબાદ કીસી શખ્સકી મહેનત નહિ જાતી
અય દાગ બુરા મત માન ઉનકે કહકા
માઅશુકકી ગાલીસેં, તો ઈજ્જત નહિ જાતી.

શાએર. { કોન યુસફ ઝુલેખા લેલી વ મજનુનહેં કોન
શુરતે ઉશાક વ શીકલે દીલરૂબા વોહી તું હે.

(૨૨)— ગઝલે—શરફુદ્દીન.

આશકોકુ દાગ દેમે દીલકા છુપાનાં કયા ભલા,
મુજ બીમારે નાતવાં કા દીલ જલાના કયા ભલા,
હમ જો આયેથે તુમારે દેખનેકુ અય શનમ,
એક નજર દીખલાંકે ફીર મુખરા છુપાના કયા ભલા,
બોસતામેં જા કે બુલબુલ ગુલસે કરતી હય પોકાર,
દામે ઉલફતસે મેરે દીલકુ ફસાના કયા ભલા,
જાન તેયે તુમ પીયા પીતમકી નગર હય કહ્યુ.
ઉસ ગલીમેં સરદીયા ફીર બચાના કયા ભલા.
આરજુ કરતા હય શરફુદ્દીન તુમારા અયશનમ,
મહેરબાં હોકે ફીર દુસ્મન હોજાનાં કયા ભલા,

(૨૩)— **ગઝલે—મસ્ત.**

આજ દીલબરકુ ખ્વાબ મેં દેખા, નુરે હક કા હૈ જામ મેં દેખા
ખુદ ફના હોકે જાન મેં મીલના, યે તમાશા હો ખાબ મેં દેખા.
આપકું શોખત ગેરકું લેજત, યે તમાશા હમ કબાબ મેં દેખા.
બેઠ કર શેર મુલક કી કરની, યે તમાશા કેતાબ મેં દેખા.
એક પેઆલે મેં મસ્ત હોજાના, યે તમાશા શરાબ મેં દેખા.

(૨૪)— **(સયરે ચમન.)—ગઝલ.**

આયા કરો ઈધરભી મેરી જાં કભી કભી,
નીકલે હમારે દીલકેભી અરમાં કભી કભી.
પાલો ન ગેસુઓંકો યેહ કાલી બલાકે હૈં.
હયરાં કરેંગે રોજ પરેશાં કભી કભી,
આનેમેં જાન આપકો ગર ઉજર હૈ યહાં.
ખત તો લીખા કરો મહેરબાં કભી કભી.
પુછા શાએ વિશાલ કે આઓગે યા નહીં,
કુછ સોંચ સોંચ કેહને લગે હાં કભી કભી,
યાદ આતીહૈ જીસ વકત મુઝે સુરયે ચુસદ,
પટક લેના હું મેં ખોલકે કુરઆં કભી કભી.

(૨૫)— **ગઝલે—મહેમુદ.**

આકર તુમહારે દરપર બદનામ હો ચુકા હું,
મેરી ખબર લો ખ્વાજા ના કામ હો ચુકા હું.
સોંપા હું તુમકો પયારે દુન્યા વ દીન કી કુનજી,
અબ પાસ મેરે કયા હય બે દામ હો ચુકા હું
પરદા ઉઠ્ઠાઓ રૂખસે મુખડા દીખાવો ખ્વાજા,
મંય ઈસ્ક મેં તુમહારે ગુમ નામ હો ચુકા હું.
હય લાજ મેરી તુમકો તુમ લાજ રખ્ખો મેરી,
મુઝકો યહી હય ખ્વાજા ગલે હાર હો ચુકા હું,
મહેમુદ જબ મીલા હય એક જામ વસલ ખ્વાજા,
મખમુર મસત પીકર એક જામ હો ચુકાહું;

(૨૬)— **ગઝલે—નીમજાં.**

આપકે હીજરસેં પહોંચી હૈ યે હાલત મેરી,
મેહરબાં તક નહીં પેહછાનતે સુરત મેરી;
હું સરાપાયે તમન્ના મુઝે કયા પુછતે હો,
નીકલી બતલાઓ તુમ્હી કોનસી હસરત મેરી;

ડરસે રૂસવાઇકે અબ મુઝસે નહીં મીલતે હેં,
દેખકે દુરસે પેહરાં હૈં વોહ સુરત મેરી.
બઝમસે અપની વોહ યે કેહકે ઉઠા દેતે હેં,
જાઇયે આપકે લાયેક નહીં સોહબત મેરી;
એક વોહ હે કે ઊડાતે હેં જમાનેકે મઝે,
એક મેં હું કે ન નીકલી કોઈ હસરત મેરી,
ગલીયો ગલીયોં ઉન્હેં ફીરવાયેગી મજનુંકી તરેહ,
રંગ લાયેગી કીસી રોજ યે ચાહત મેરી,
નીમજાં આશીકે મુઝતર હે શબે ફુરકતમેં,
આઇયે જલ્દ કે હે આપસે રૂખસત મેરી.

(૨૭)— ગઝલે—**કલીમ.**

આપ મેં આપકો જો પાએ હે, અપને આપે કો વો મીટાએ હેં,
મેરે નાલેહી ખીચ લાએ હેં, એ બુલાએ કભી વો આએહેં.
મેરી તુરબત બનેગી અબ દુલહન, આજ વો હાર ફુલ લાએ હેં,
ન સતા અયફલક જફા પરવર, કીસી ગુલરૂ કે ખુદા સતા એહેં.
દાગ દીલ દેખકર વો કહે તે હેં યેતો અપનેહી ગુલ ખીલાએ હેં,
ગયરપર અબ નઝર પડે કયું કર, મેરી નઝરૂમેં વો સમાએ હેં.
વસ્લમેં લુફ્ત આયગા કયા ખાક, હીજરકે ગમ કુછ એયસે ખાએ હે.
દીલપે ઝેલેગેં રંજો ગમ ભી હમી, નાઝ હમને અગર ઉઠાએ હેં;
કયા ભરોસા હે ઇન બુતોંકા **કલીમ** આજ અપને હેં કલ પરાએ હેં.

(૨૮)— ગઝલે—**અસીર.**

આખેં બેકાર હે દેખે જો ન સુરત તેરી;
દીલવો કયા હે કે નહોં જીસમેં મોહબ્બત તેરી.
નખલ હસતીસે નમુદાર હે કુદરત તેરી,
અઝલ વેહદત હે તેરી ફરઅ હે કસરત તેરી.
જલદ અય રૂહ સફર પેય કરે ખાકીસે નફર,
ચંદ રોઝહ હે મુલાકાત ગનીમત તેરી.
કયા અઝાબે શબે ફુરકતસે છુડાયા હમકો,
મહેરબાની તેરી અય મરગ ઇનાયત તેરી.
ગુનચયે દીલકો મેરે ચાક નકર ડરતા હું,
કે પરેશાન નહો બુએ મોહબ્બત તેરી.
શોઅલએ નારે સકરસે જો ડરે એહલે ગુના,
અબર બન બનકે બરસને લગી રેહમત તેરી.

સેર બાઝારકા તુ રોઝ નીકલતા હે અસીર,
આગઇ ક્યા કીસી યુસુફપે તબીઅત તેરી.

(૨૯) ગઝલે—ઝહેરાહ.

આવોજી આવો ખુદાકે વાસ્તે, રહેમ ફરમાવો ખુદાકે વાસ્તે,
જલ્દ ફીસલ જાઓ ખુદાકે વાસ્તે, જી ના ઉલઝાઓ ખુદાકે વાસ્તે.
જબ ગય ઘર ઉનકે તો કહેને લગે, જાઓજી જાઓ ખુદાકે વાસ્તે,
જાન જાતીહે તુમ્હારી હીજરમેં, અબ લીપટ જાઓ ખુદાકે વાસ્તે.
ગેરસેં મીલકર ન ચાર આંખેં કરો, કુચતો શરમાઓ ખુદાકે વાસ્તે,
ચાલ મકરાઇકી અય જાન મત ચલો, રાહપર આઓ ખુદાકે વાસ્તે.
લો વો આતેહેં કોઇ કહેતા નહિ, અબ ન ગભરાઓ ખુદાકે વાસ્તે,
ક્યું હો ઝહેરાંહસેં ખફા અય માહેરં, કુચતો બતલાએ ખુદાકે વાસ્તે.

(૩૦)— ગઝલે—મુમતાઝ.

આયે નહીં નઝર જો પ્યારે કઇ દીનસે,
મરતે હેં હીજ્રકે મારે કઇ દીનસે.
કર કત્લ ઓ કાતીલ નકર અબ દેર ખુદારા,
હે શૌક ભરા દીલમેં હમારે કઇ દીનસે,
આતા જો નહીં બાગપે ક્યા ઉસકા સબબ હે,
યઅ રશ્કે કમર બહરે નઝારા કઇ દીનસે.
અબ દેખીયે કીસ કીસકો ડસે નાગની ઝુલફેં,
નીકલે હેં વોહ આરીઝપે સંવારે કઇ દીનસે.
કીતનોંકા કીયા ખુન સનમ સચ તો કહો અબ,
મેંહદી જો મલી હાથમેં બારે કઇ દીનસે.
ક્યા ઇસકો ફલક દેખતે, હયરાન બનાહે,
કુરબાન જો કરતાહે સીતારે કઇ દીનસે.
યા અહમદ મુરસલ તેરે મુમતાઝ પર અબતો,
જયાદા હેં ગમ અંદોહકે ગુજારે કઇ દીનસે.

(૩૧)— ગઝલે—અકબર.

આગે ઇસ બાગે જહાંમે ખાક જીનેકે લીયે,
રાત દીન આંખેં બરસતી હેં મદીનેકે લીયે,
ખુને દીલ પીતા હું ગમસે ઓર જવારે નબી,
આબે ઝમઝમ લાતેહેં લીબાસે પાનીકે લીયે.
નામ તેરા યા મોહંમદ કલમયે તૈયબકે સાથ,
સજેઅ મોહું હો—ગ્યા દીલકે નગીનેકે લીયે

ખકમેં મીલ જાયે તેરી આબરૂ શીમરે લઇ,
તુ નદે પાની નબી જાનેકા પીનેકે લીયે.
ગર શમે અસરા ન આપ ઉનકે ખસા દેને લીબાસ,
ખુલ્દસે હુરેં ઉતર આતીં પસીને કે લીયે.
ડુબતોંકા થામતા હે વાહ કયા કેહના તેરા,
અયસા કીશતીઆં હો ઉમ્મત કે સફીને કે લીયે.
ખાદીમાંને સાકીયે કૌસરકા કયા કયા આયેશ હેં.
હુરેં ખીદમતકા શરાબે પાક પીનેકે લીયે.
યા મોહંમદ અપને અકબરકો બુલાયા કીજીયે,
કમસે કમ હર સાલ ભરમેં એક મહીનેકે લીયે.

(૩૨)— ગઝલે—ઠુમરી.

આનપડી દરબાર ખ્વાજા, તોરે નગરમેં તોરે શહેરમે—આન.
ઊંચાસા કોટભીલન દરવાજા નોબત બાજે બહાર—ખ્વાજા.
ખ્વાજા કે દરપે શીશ નિબાઊં તુમહો ગરીબ નવાજ—ખ્વાજા,
સીડી સીડીપે માલન બેઠી-દેત ફુલોંકા હાર ખ્વાજા,

(૩૩)— (અતરે સંખુન)—ગઝલ.

ખલાજે દરદે દીલ તુમસે મસીહા હો નહી સકતા
તુમ અચ્છા કર નહીં સકતે, મંય અચ્છા હો નહી સકતા;
અભી મરજાઊંગા જીને કે તાને ગીર ન તુમદેના,
યેહ તાને વોહ સુને જીસસે કે ઐસા હો નહીં સકતા.
તુમહેં ચાહું તુમહારે ચાહને વાલોંકા ભી ચાહું,
મેરા દીલ ફેરદે મુઝસે યેહ ઝગરા હો નહી સકતા.
દમે આખીર મેરી બાલીં પે મજમા હય હસીનોં કા,
ન આના અય કઝા ઉસવકત પરદા હો નહી સકતા.
જો તુમ ચાહે વોહહો જાયે યેહ, હય અલાહકી કુદરત,
જો મંય ચાહું તો ફરમાવો કે અયસા હો નહી સકતા.

(૩૪)— ગઝલે—આશીક.

ઇશ્ક કેહતે હેં કીસે હોતીહે ઉલફત કયસી,
હીજ્રકે જોરો સીતમ વસ્લકી લજ્જત કયસી.
એક દીન વોહ થા કે હમપે વોહ શીદા હોતે થે,
અબતો હે ઉનકો મેરે નામસે નફરત કયસી.
દોસ્ત અહબાબ મુઝે દેખકે ફરમાતે હેં,
આજ કલ હોગઈ યે આપકી હાલત કયસી.

હો નહીં સકતી ઇબાદત તેરી ખલ્લાકે જહાં,
સાયે અફગન હે ગુનેહગારોંપે રહમત કયસી.
ખાના બરબાદી હુઇ અપને પરાયે છુટે,
ઉસપે અપના નહુવા વોહભી હે ચાહત કયસી.
ક્યા હો તાઅરીફ ગઝલકી જો તેરે આશીકસે,
તેરી બાતોંમેંભી હોતીહે ફસાહત કયસી.

(૩૫)— ગઝલ—વફા.

ઇલાહી મેં બનુ સાગર—ગુલે મયખાના બન બનકર,
લબે માઅશુક તક પહોંચું લબે પયમાના બન બનકર
કભી તાકા કભી મારા કભી બિસમીલ કીયા ઉસને,
હરએક અંદાઝસે લુટા મુઝે જાનાના બન બનકર.
અગર વોહ શમેઅ—રૂ મુખડા દીખાદે આકે મેહફીલમેં,
કરૂં મેં જનો દિલ અપના ફીદા પરવાના બન બનકર.
પીલાદે અબ તો મય સાકી ઘટા છાઇ બહાર આઇ,
ઉડાઉં લુત્ફ બઝમે યારમેં મસતાના બન બનકર.
અગર વોહ ચાંદસા ટુકડા ઇધર ભુલસે આ નીકલે,
સીયાહ ખાના મેરા રૌશન હો ઇશરત ખાના બન બનકર.
કોઇ ઉનસે નહીં કેહતા ખબર લો અપને વેહશીકી,
ગીરેબાં ચાક કરતા હે વફા દીવાના બન બનકર.

(૩૬)— ગઝલ—અઝીઝ

ઇલાહી હો મેરે સીનેમેં ઉલફત ગૌસે આઝમકી.
હમેશા હો હમારે દીલમેં ચાહત ગૌસે આઝમકી.
ગુલામે ગૌસે આઝમ જીંદા કર દેતે હેં મુરદોંકો,
ભલા હો ક્યા બયાં મુજસે કરામત ગૌસે આઝમકી.
કહીં ચોરોંને પાઇ આપ કે દરસે વીલાયત હે,
સખી સરકાર હે જારી સખાવત ગૌસે આઝમકી.
ગુનેહગારોંકો બખશાઇગે રોજે હશ્ર મવલાસે,
હર એકકે વાસતે હોગી શફાઅતે ગૌસે આઝમકી.
ખુદાકા શુક્ર ફનમેં શાએરીકે કર દીયા કામીલ,
મેહરબાની નબીકી ઓર ઇનાયત ગૌસે આઝમકી.
જહાંકે સબ કુતુબ આકાન બાદીમેં ગૌસે આઝમ હેં,
અઝીઝ હરએક વલી પર હે હુકુમત ગૌસે આઝમકી.

(૩૯)— ગઝલે—તજમ્મુલ.

ઇસ વાસ્તે હમ સુરતે રંન્જુર પડે હેં,
તેરે દરે દૌલતસે બોહત દુર પડે હેં.
રખ્ખે તેરે ખુમખાનેકો અલ્લાહ સલામત,
મસતાને અઝલ સેંકડું મખમુર પડે હેં.
તકદીરમેં લીખખીહી નહીં કુરબતે ખુવાજા,
અફસોસ કે અજમેરસે હમ દુર પડે હેં.
તેરે દરે અકદસપે શહે મુલકે વીલાયત,
સર અપના ઝુકાએ હુએ મગરૂર પડે હેં.
અતતીયે ચરાગે તને તીરામેં હે રોશન,
યાઝખમેં જીગરમેં મેરે નાસુર પડે હેં.
દેખોતો ઝરા કૈયરીએ મેય ઉલકતે મોલા,
કીસમતકો દુઆ દેતેહેં મસરૂર પડે હેં.
કાય એક તુમહી વાસીફે ખુવાજાહો તજમ્મુલ,
તુમસેતો બોહત શાએરે મશહુર પડે હેં.

(૪૦)—ઉ(અતરે સખુન)—ગઝલે—મેંહદી.

ઉસ રંગીલે ને જો હાથોં મે લગાઇ મેંહદી;
કોનસે બાગસે બતલાનો મંગાઈ મેંહદી;
આશક ગુલ ગુસેં તરો તાઝા હુવા આ વોહ દરખ્ત
જીસકો ડાલીસે સંજન તુમને લગાઇ મેંહદી;
રશક ઉન્નાબ કયા દીસત હીનાઇ કે તઇ,
તુમને હાથોં પે એ માહ જબકે રચાઇ મેંહદી;
ઉડ ગયા દેખતે હી રંગ શફક કા નાગાહ,
એક ઝરા અપને જો હાથોં કી દીખાઇ મેંહદી
હાથ મેં સુરખી ન સમઝે કોઇ આકીલ ઉસકો,
ખુને ઉશશાક કી મુઠકી મેં લગાઇ મેંહદી.

(૪૧)— ગઝલે—આસીફ.

ઉન્હેં કયુંકર યે સમઝાયેં કે ચાહત અયસી હોતી હે.
જો તુમકો ચાહતે હેં ઉનકી હાલત અયસી હોતી હે.
યહી હે રશ્ક ગયરોંકા તો મરજાના હે કયા મુશકીલ,
દીખા દેંગે યે હમ એક દીન કે ગયરત અયસી હોતી હે.
ઘુમીં ચુકે જો જીક ઉનસે કર બેઠે કયામતકા,
વોહ ચલકર દો કદમ બોલે કયામત અયસી હોતી હે.
દીખાકર આઇના ઉસ ખુદનુમાસે મેં યે કેહતા હું,

ઉતર આતી હૈ જો દીલમેં, વોહ સુરત અયસી હોતી હૈ.
નીગાહે લુત્ફે આસીક્ સે સીતારા ઓજ પર આયા.
જો દીન ફીરતે હૈ અય અખ્તર તો કિસમત અયસી હોતી હૈ.

(૪૨)— ગઝલે—અમીર.

ઉઠો ગલેસે લગા લો મીટે ગીલા દીલકા,
જરાસી બાતમેં હેતા હૈ ફેસલા દીલકા.
તુમ અપની ઉઠતી જવાનીકી શોખીયાં દેખો,
ઉભર ઉભરકે બઢાતી હૈ વલવલા દીલકા.
યે ઝુકકે કહેતી હૈં કાનોમેં બીજલીયાં ઉનકી,
તડપમેં હોગા ન હમસે મુકાબીલા દીલકા.
લગાકે યારકી તસવીર અપને સીનેસે,
નીકાલ લેતે હૈં ફુરકતમેં હોસલા દીલકા.
બદલકે યારને ચાલવન મીટા દીયે ઝગડે
નમેં રહા નરહા દીલ ન વોહ ગીલા દીનકા.
અમીર ભુલ ભુલૈયાં હૈ કુચસે ગેસુ.
તબાહ કર્યું ન ફીરે દસમેં કાફીલા દીલકા.

(૪૩)— ગઝલે—હમદમ.

કિસ્તકા ગમ ખાયગા કયસી પશેમાની હુઇ,
અપ સગે દીલદાર તેરી ખુબ મેહમાની હુઇ.
જુમ્હા કરને વોહ ઉઠા મંઝુર કુરબાની હુઇ,
મુદતોંસે થી યેહ મન્નત મેરી માની હુઇ
સખ્ત જાનીકા બુરા હો થક ગયે બાઝુયે યાર.
ધાર ખંજરકી ગઇ સબ આબરૂ પાની હુઇ.
નીચી નીચી વોહ નીગાહેં દેખકર બાદે વીસાલ.
હાયે કીસ દરજા મુઝે ઉનકે પશેમાની હુઇ.
હૈ મસલ મશહુર હોતી હૈ જવાની બાવલી.
દેદીયા દીલ ઉસકો કયસી સખ્ત નાદાની હુઇ.
મજમયે મેહશરમેં ભી વોહ શકલ હમદમ યાદહૈ
કીસ તરેહ ભુલુંગા જો સુરત હૈ પેહચાની હુઇ

(૪૪)— (આરામે-દીલ)—ગઝલ.

ઉઠો ગલેસે લીપટ જાઓ ફીર નીરખ લેના,
તમામ રાત પડી હૈ બનાવ કર લેના.
હમારે સાથ હૈ તેરાભી ઇમતેહાં અય તીર,
તડપકે દીલ જો નીકલ જાયે તો જીગર લેના,

મઝા નહીં હે લડક—પનમેં સીના જોરીકા.
ઉભાર કે જો દીન આઈંગે તો ઉભર લેના.
ચલે હો દેખને દમ તોડતા હુવા મુજકો.
ખુદાકે વાસતે જલદી મેરી ખબર લેના.
રહી નીગાહમેં હસરત ઉઘેડ—બુન દીલમેં,
બડા મઝા હસીનોંકા પ્યાર કર લેના.

(૪૫)— ગઝલ—ભેરવી.

હો પીયા જાઓ અકેલી ડર લાગે—ઊઠો૦
ચુન ચુન કલીયાં સેજ બીછાઇ—રાતનેમે હો ગઇ ભોરરે—ઊઠો૦
આધી-આધી—રતીયાં પીછલે પહેરવાં, તડપ તડપ જીયાજાયરે—ઊઠો૦
આમવાકી ડારીપે કોયલીઆ બોલે, બનમે બોલે મોરવારે—ઊઠો૦

(૪૬)—એ ગઝલ—મીરઝાં.

એક ફકત મેંહી નહીં ચાહનેવાલા તેરા,
જીસને પયદા કીયા વોહભી તો હે શયદા તેરા.
હલકપે મેરે છુરી ફેરકે કાતીલને કહા,
અબતો દેખેંગે તડપનેકા તમાશા તેરા.
જખમપર મેરે નમક છીડક બજાયે પાની,
અબતો ઠંડા હુવા કાતીલ યે કલેજા તેરા.
ઉમ્રભર સીજદેસે સરકો ન ઉઠાઉંગા કભી.
હાથ લગજાયે અગર નકશે કદે પા તેરા.
યેહ હે ઉમ્મીદ શબો રોજ દીલે મીરજાકી,
નજએકે વક્ત જબાંપર રહે કલેમા તેરા.

(૪૭)— (સબરે ચમન)—ગઝલ.

એક તીર ફેંકતા જા બાંકી કમાન વાલે,
હો એક નજર ઇધરભી ઓ આન બાન વાલે.
છુટોંકે યાર છુટે છુટા જહાન સારા,
તેરા હે ધ્યાન સચ્ચા ઓ સબકે ધ્યાન વાલે
ખંજર ઉઠાકે તોલા ઓર તોલકે ન મારા,
મેં ઉસ અદાકે સદકે ઓ આન બાન વાલે.
કાબએમેં જાકે ઢુંઢું યા બુત કદેમેં જાકે,
ઢુંઢા કું લા મકાંમેં ઓલા મકાન વાલે.
તેરે નગરમેં જાના ઓર દરદરકી ખાક છાના,
કુછતો પતા બતાદે ઓ બે નીશાન વાલે.
તહકીક હાલ તેરા કીસસે કહું મેં જાકે,
ચુપ હે યકીન વાલે ગુમ હે ગુમાન વાલે.

(૪૮)— **ગઝલે—અમીર—કવ્વાલી.**

એક ઝરા દેખો તો ક્યા કરતે હૈ કરને વાલે,
ઓ ગરીબો કે મઝારો પે ગુઝરને વાલે
ફીર કહાં દીલકા પતા દીલમેં હસી જબ ખાએ
બરછી લેજાતે હૈ મે બરમેં ઠહરને વાલે
દીલ મુશતાકકે ટુકડે યે નહીં પરચે હૈં
દાવરે હશરકી ખીદમતમેં ગુઝરને વાલે
મોત કેહતી હૈ હસીનોંપે મેં ખુદ દેતી હું જાં
ઓર મુજેહ મુફત લીયે મરતે હૈં મરને વાલે
હુરેં બોલી ગએ જન્નતકો જો મસતાનએ ઇશ્ક
આબે કવસરમેં નહા ધોકે નીખરને વાલે
દીલ ધડકતા હૈ મેરા દેખકે જોબનકા ઉભાર
યુ મસેં મુંહ ન તુમહારા યે ઉભરને વાલે
ખુબ મેહમાન ગએ એહલે હવસકો તો અમીર
આઠ મેં નઝરોં પે સબ ઉસે ઉતરને વાલે

શએર } સુરતે માહે માહે નવ આતા હૈ મહીને પીછે
} ઇન્હીં બાતોંસે તુ અંગુશત નુમા હોતા હે

(૪૯)—ઐ **ગઝલે—સાબીર.**

અય દીલદારે સાબીર પર યેહ નોકરગીરી ક્યું હય,
દીલ મેં હય મેરે સાબીર, આંખોં મેં તરી ક્યું હય
લબ પર મેરે હાય સાબીર દીલમેં હય મેરે સાબીર.
સીલ રંજકી છાતી પે ફીર મેરે ધરી ક્યું હય.
જબ મસ્ત તેરે સબ હંય બહોશ તેરે સબ હંય,
ફીર મોહની સુરત પર જાદુ નજરી ક્યું હય.
સાબીર કી મુહબ્બત મેં મનઝુર બના એ દીલ,
કહના હય અનસ સાબીર ફીર જામા દરી ક્યું હય,

(૫૦)—ઓ **ગઝલે-અફદર, રાગ—ઠુમરી.**

ઓ મેરે ખ્વાજા મુઇનુદ્દીન ચીશતી પાર લગાદે નાવરયા,
નુર જહુરકા યહી વક્ત હય ખ્વાજા તુ કરદે નઝરયા;
મન સે મંય ઠારી અરજ કરત હું રંગ મેં તુ રંગદે ચુનરીયા,
સેહ નામ તોરા રોશન હય જગમેં મંય ભી બાંધું દવરયા.
પલકોંસે છારૂં મય તોરી દવરયા કરદે મહર કી નઝરીયા,
યા મોરે ચીશતી હયગી સહીસતી દીયે મુરતી મોરે સાંવરીયા.

આ મોરેસાબીર વોહ તોરી નાદીર મોહે દીખાદે ડગરયા,
ચઢી અરઝ કરત હય સફદરે કમીના પાર લગાદે નાવરયા.

(૫૧)—ક ગઝલે—અકબર.

કહાંલે જાઉં દીલદોનું જહાંમેં સખ્ત મુશકીલ હે
યહં પરયોંકા મજમાંહે વહાં હુરેંકી મેહફીલ હે
ઇલાહી કયસી કયસી શુરતે તુંને બનાઇ હે
કે હર શુરત કલેજેંસે લગા લેનેકે કાબીલ હે
મેરા દીલલેકે શીસેકી તરહેં પત્થરપે દે મારા—
મેં કહેતા રહ ગયા જાલમ, મેરા દીલહે મેરા દીલહે
કેરઓ બેઅદબ યો બઝમ સુસતાકી કે કાબલ હે
જો દેખા અકશ આયનેમેં અપના બોલે ઝનઝલાકર
અરે તું કોનહે હટ સામનેસેં ક્યું મુકાબીલહે
મેરી તુરબતપે એક ઠોકર લગાઈ, ઔર યે ફરમાયા
કયામત આ ગઇ, ઉઠ સોનેવલે કયશા ગાફલહે
હજારેં દીલ મસલકે પાઉંસે ઝનઝલાકે ફરમાયા
પીછાનો તુમ્હારા ઇન દીલોમેં કોનસા દીલહે
સવાલે બોપેપર કયું ઝીણુ કીયાં દેતેહો અકબરકો
ફલ્લાતન હર કલમ ગ્નલાહ મે અઝ બહેરે સાયેલહે

શઅેર } દેખ દરયાકી તરફ દીલકો લહેર આતીહે
કીસ્તી ઉમરકી હરરોઝ ચલી જાતીહી.

(૫૨)— ગઝલે—અકબર.

કત્લમેં દેર હે કયું મ્યાનસે તેગા નિકલે
આજતો ઇદ હે આશિકકી તમન્ના નિકલે
દિલનો લેતે હો સનમ દેખલો ટુટા ફુટા
ફિર ન ફેરેંગે જો પીછેમો બખેડા નિકલે
આદમી પેહલે મોહબ્બત મેં બિગડ લેતા બને
જબ મિલે ખાકમેં દાના તો શગુફા નિકલે
આતિશે હિજ્ર મેં જલતે હુવે એક ઉમ્ર હુઈ
દેખે કબ શરલ હો અરમા મેરે દિલકા નિકલે
આજ હે ગર્મ ફુગા હમબી ચમનમેં અકબર
નાશીયાને મે હમ કયું બુલબુલે શયદા નિકલે

(૫૩)— ગઝલે—દરદ.

કહેલે આશક કીસી આશુક સે કુછ દુર નથા
પર તેરે એહદ કે આગે તો એ દસ્તુર નથા,
રાત મીજલસ મે તેરે હુશન કે, શા અલે કે હજુર,
શમએ કે મુખપે જો દેખાતો કહી નુર નથા,
જીકર મેરાહી વે કરતાથા સરે હાં ન લેકીન,
મેને પુછાતો કહા ઔર એ મજકુર નથા.
બાવજુદી કે પરો બાલ નથે આદમકુ,
વાહાં પોહચા કે ફરશતે કાબી મગદુર નથા.
પરવરશી ગમ કીતેરે હાએ શનમ કર દેખા,
કોઇબી દાગ યાસીનેપે કે નાશુર નથા.
મોહતે સબ આજ તો મેયે ખાનેમે તેરે હાતો,
દીલ નથા કોઇ કે શીશા કીતરેહ ચુર નથા.
દરદ કે મીલનેસે અયે ઇઆર પુરા કયું માના,
ઊસકુ કુચ ઔર સેવા દીદ કે મંનજુર નથા.

(૫૪)— ગઝલે—સલીમ.

કટી ગુનાહોમેં ઉમ્ર સારી, ઇલાહી તોબા ઈલાહી તોબા,
મેં અબ્દે ખાકી તુ રબ્બે બારી. ઇલાહી તોબા ઇલાહી તોબા.
ગુનાહકી ગઠડી ધરી હે સરપર, કદમ ઉઠાઉ જમીંસે કયું કર,
કડી હે મંઝીલ યે બોજ ભારી, ઇલાહી તોબા ઈલાહી તોબા,
કબરકી સખતી પીસારે મરકદ, ગુજરે ફરીસ્તોંકા પેહલી મંઝીલ.
વોહ ઘર અકેલા વોહ કબ્ર અંધારી, ઇલાહી તોબા ઈલાહી તોબા.
મુસાફીરાં ઈસ સરાયે ફાનીમેં અયસે સોયે કે ફીર ન જાગે,
સીરહાને જાકે અજલ પુકારી, ઇલાહી તોબા ઇલાહી તોબા.
સલીમ કુબા હુવાહે યારો, ગુનાહકે દરીયામેં સરસે પાતે:,
યે સરગીરાની યે શર્મ સારી, ઇલાહી તોબા ઈલાહી તોબા.

(૫૫)— ગઝલે—તુસુમ્મુલ.

કયું કીસીકા લું મેં એહસાં કોઇ કયા લે—જાયેગા,
આસતાને ખ્વાજા સાહેબ તક ખુદા લે—જાયેગા.
નકદે દીલ લે જાઉંગા મેં નજરે ખાજાકે લીયે,
ઔર કયા મુઝસા ગદાયે બેનવા લે—જાયેગા.
ખ્વાજા ઉસમાંકા દુલારા જબ દીખાયેગા જમાલ,
પ્યારી પ્યારી શકલસે વોહ દીલ લુભા લે—જાયેગા.
અય તને કાહીદા એક દીન ગલશતે અજમેરકા,

તાયેરે સીકે જીયારત ખુદ ઉડા લે-જાયેગા.
કેહ રહાકે ખાજાયે અજમેરકા યે ફ્રયઝે આમ,
આયેગા જો આસતાં પર મુદઆ લે જાયેગા.
અય તજમ્મુલ ગોકડી મંઝીલ હે રાહે માઅરેફત,
હે સલામત જાય હમારા રાહનુમા લે-જાયેગા.

(૫૬)— ગઝલે—અકબર.

કદમોં મેં મુસચફાકે મેરા મઝાર હોતા;
વોહ ખાકે પાર હોતી મય ખાકસાર હોતા,
ગદ્દાર બખશ દેતા ગર તુમ ઇશારા કરતે.
મેરા જહાઝ ઇસચાં તુફાંસે પાર હોતા;
યેહ ભલા હુવાકે તુમને મુઝે બખશ વાયા વરના,
મેરે ગુનાહીયોં કા કયું કર શુમાર હોતા.
હય જાંબલબ એહ એકબર તેરે દરસે હોકર;
તેરા મઝાર હોતા યેહ જાં નીસાર હોતા.

(૫૭) — ગઝલે—વાસિફ.

કટારીમેં ન બરછીમેં ન ખંજરમેં ન ભાલે હેં,
ફ્રલકકે પાર હોજાતે અય બુત યે વોહ નાલે હેં.
ખુદા રખ્ખે ઉન્હેં દુન્યામેં વોહ સબસે નીરાલે હેં,
જો આરીઝ ગોરે ગોરે હેં તો ગેસુ કાલે કાલે હેં.
ગલે પર મેરે કયું તલવારકી રેહ રેહકે ચલતી હેં,
તેરી ગરદનમેં કાતીલ કયા કીસીને હાથ ડાલે હેં,
ચલો દેખ આયેં ચલકર એક નઝર જન્નતકી હુરોંકો,
હસીનાને જહાં જીતને હેં અપને દેખે ભાલે હેં.
ન પુછો આરઝુ પુરી હુઇ કીસ સખ્ત મુશકીલસે,
નીકલ આયા હે દીલભી સાથ જબ અરમાં નીકાલે હેં.
રૂખે શફ્ફાફકી તૌસીફમેં સુનકર ગઝલ બોલે,
યે મઝમું હુને વાસિફ તુરકે સાંચેમેં ઢાલે હેં.

(૫૮)— ગઝલે—અમીર.

કયા કહેં દીલસે-કહાં વસલમેં અરમાન ગયે,
નાઝકે સદકે તો અંદાઝકે કુરબાન ગયે.
ઇમતેહાં ખુબ વફાકાભી જફાકાભી હુવા,
તુમ હમેં જાનગયે હમ તુમ્હેં પેહચાન ગયે
કહતે હેં સબકી ખુશામદભી અજબ જાદુહી,
માનનેકી જો ન થી બાત વોહ હમ માન ગયે.

વસ્લમેં કેહતે હેં કોઇ નહીં આડે આતા,
હાયે ઇસ વકત કહા મેરે નીગેહબાન ગયે.
જબ મેં દરવાજેપે દેતા હું કીસીકો આવાઝ,
કેહતે હેં કેહદો વોહ ઘર ગયેરકે મેહમાન ગયે.
ખાક—સારીકે મઝે ખુબ ઉઠે દુન્યામેં,
ખાક હમ છાનને આયેથે યહાં છાન ગયે.
હક—શનાસીકી હકીકતકો ઉન્હીને જાના,
અય અમીર અપની હકીકતકો જો પેહછાન ગયે.

(૫૯)— ગઝલે—માહબુબ.

કભી ઇકરાર કરતે હંય કભી ઇનકાર કરતે હંય
વોહ હમસે વશલકી સબ મેં બડી તકરાર કરતે હંય;
પીલાકર બાદએ રંગી હુએ હંય સરખરૂ હમસે,
કભી ગાફીલ બનાતે હંય—કભી હુશયાર કરતે હંય
હુએ બરહમ વોહ બોસેપર ઇલાહી ખેર હો દેખે,
હમારે વાસતે કયા હુકમ અબ સરકાર કરતે હંય;
મેરે માહબુબ કી સુરત અસુર દેખે ખુદા જાને.
બીરહમન દુર ગરદન શે અભી ઝુન્નર કહતે હંય

(૬૦)— (અતરે સુખન)—ગઝલ.

કદ હય છોટા આંખેં રસીલી * ભોલી ભાલી સુરત હય,
ઇસપે ગજબ વો બાંકી અદા હય. તીરછી નઝરયક આફત હય.
પરદા ઉઠા ના જલવા દીખાના છુપ જાના ઇર પરદે મેં,
શૌક હમારા કરતે હો દુના ગેહ ભી તુમહારી હીકમત હય.
રંગ ભપકા આંખ રશીલી સબશે નીરાલા ચાલ તેરી,
બસપે કીયામત એ મેરે દીલબર ચાંદ સી સુરત તેરી હય.
દેખતેહી વો નુરકા ચેહરા આહય ગશ મુઝકો સનમ,
ગીનતેહો નાહક મૈ ખારો મેં કૈસી યેહ મુઝપર તોહમત હય;

છપાય છે ! છપાય છે !! છપાય છે !!!

—: બે વાલ્યુમોમાં :—

ધી ફોનોગ્રાફ ગાયનમાળા

અથવા

રેકર્ડ ગાયન સંગ્રહ.

ભાગ ૧—૨—૩—૪ વાલ્યુમ ૧ લું.

કંપલીટ ૧૦૦૦ ગાયનોનો મોટો જથ્થો.

આ અમારૂં સ્પેશીયલ શીલેક્શન ખાસ જુદી ઢબનો સંગ્રહ, જેની અંદરનાં રૂપીયા ખરચતાં એકઠાં ના કરી શકાય તેટલાં જમાનાનાં ગાયનો. એક એકથી ચડતી કીંમત.

વાલ્યુમ ૨. જું ભાગ ૫—૬—૭—૮.

કંપલીટ ગાયનો ૧૦૦૧ થી ૨૦૦૦ સુધી.

બહુજ તાકીદથી ટુંક સમયમાં છપાઈ તૈયાર થશે.

કીંમત દરેક વાલ્યુમની દોઢ રૂપીયો.

કુલ્લે રૂા૦ ૩ ૦—૦ વી. પી. ખર્ચ જુદું.

પહેલેથીજ ! ખરીદનારા મહેરબાન ઠરનાર ગ્રાહક

તે યાદ રાખજો ! પાછળથી કીમત વધુ.

આ શીલેક્શન (સંગ્રહ) કચરાપટ્ટી નથી. એમાં પ્રખ્યા નાટકો ભજવેલા જાણીતા માનીતા અને લોકપ્રીય સુનં એક્ટરોએ ગાયલા ગાયનો, પ્રખ્યાત ગવૈયાઓ અને ગાનારીઓના મીઠા કંઠ સ્વરમાંથી ગવાયલા દીલપસંદ રાગ રાગણી સાથેના ભરપુર મધુર ગાયનો ભરેલા છે.

તાકીદે મંગાવો. ☞ વહેલો તે પહેલો

ઓર્ડર આપવાનું ઠેકાણું:—

મેસર્સ લલ્લુભાઈ નારણદાસ એન્ડ સન્સ

બુકસેલર એન્ડ પબ્લીશર, લીમડાચોક સુરત.